

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A kéményseprő mesterek és munkások közös tanácskozása*

Forrás:

Népszava

Bp.

(Hely)

1922. 11. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás:

Tá

662.922

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helvszám

Közp. nyomt. XX. cs.

A kéményseprő mesterek és munkások közös tanácskozása.

A mesterek a tarifák fölemelését, a munkások a fizetések rendezését kéri. A mai állapotok veszélyeztetik a tűzbiztonságot.

Vasárnap délelőtt kongresszust tartottak a kéményseprő mesterek, amelyre a munkásokat is meghívták. A kongresszust azért hívták össze, hogy a tarifák fölemelése dolgában hozzanak határozatot s e határozat végrehajtását kéri a kereskedelmi minisztertől. A kongresszust *Katricza Ferenc* nyitotta meg, akit a tárgyalások további vezetésére is megválasztottak. *Dr. Landesberg*, a szegedi kereskedelmi és iparkamara titkára ismertette azután a kéményseprő mesterek helyzetét, rámutatva arra, hogy a tarifákat a törvényhatóságok még ma is olyan alacsonyan állapítják meg, hogy azok semmiképen sincsenek arányban a megdrágult életviszonyokkal. A kéményseprő mesterek existenciája teljesen bizonytalan és emiatt a munkásokat sem bírják megfelelően díjazni.

Utána *Kerbolt Lajos* elvtárs a kéményseprő munkások szervezetének a képviselőjében szólalt föl és kijelentette, hogy a munkások is elismerik azt, hogy a mai tarifák nem felelnek meg a mostani viszonyoknak. Helyeslik a maguk részéről is, hogy a tarifák fölemelését kéri, azonban kívánják, hogy a munkások fizetéseit is arányba hozzák a megélhetés szükségleteivel. Rámutatott arra, hogy *Budapestben 400 korona hetifizetést adnak* egy kéményseprő munkásnak. A munkások természetesen rá vannak utalva, hogy mellék munkákkal igyekezzenek jövedelmüket szaporítani, de még ezzel sem képesek elérni azt a keresetet, amely a megélhetéshez kell, ennél fogva a kémény-

seprő munkások túlnyomó nagy része egyszerűen otthagya a foglalkozását. *1918-ban 460 kéményseprő segéd dolgozott Budapesten, ma 123-an vannak összesen.* Ez rémséges módon veszélyezteti a tűzbiztonságot. Közérdekből kellene cselekedni ez ellen, megelőzni azt, hogy munkások hiányában teljesen zűllésnek induljon a megelőző tűzrendészet. Javasolta, hogy a kongresszus küldjön ki egy bizottságát, amelyik a tarifa fölemelése és a munkások díjazására vonatkozólag készítsen javaslatot, azután menjenek föl a kereskedelmi miniszterhez, kéri a sürgős intézkedését a tarifák fölemelésére vonatkozóan.

Kerbolt elvtárs után a keresztény-szociális kéményseprő segédek egyik képviselője szólalt föl, aki mindenben csatlakozott az ő fölfogásához. A kongresszus végül elfogadta Kerbolt elvtárs javaslatait és a bizottság még a hétfői napon el is készítette az előterjesztését. El is jártak a kereskedelmi miniszternél, aki kije-

lentette, hogy ő is ismeri azokat a tarthatatlan állapotokat, amelyben a kéményseprők vannak, de miután a közvetlen rendelkezés a törvényhatóságokat illeti, ő mást nem tehet, minthogy egy körtáviratban utasítani fogja a vármegyéket és a városi törvényhatóságokat, hogy a díjtarifákat sürgősen emeljék föl mindenütt a mai súlyos megélhetési viszonyoknak megfelelően. A közös bizottság megállapította, hogy a tarifák fölemelése után a munkások minimális heti fizetése a fővárosban 3500, a vidéken pedig 4000 korona legyen. Az eddigi mellékes kereset továbbra is a munkásokat illeti meg. Az ipar és a tűzrendészet érdekeinek fokozottabb védelmére a jelenlegi munkáslétszámot mindenütt szaporítani fogják és a tanoncokat önálló munkára nem alkalmazzák. Munkásokat eskis a szervezetek útján fognak a munkáltatók alkalmazni.

esővárosi házinyomda 1922